

er Sløvhed i Menighederne, da kunde jeg være enig med ham; thi det er to Ting, som følges ad, at der er Sløvhed i Menigheden, og at der ere Præster, som ikke opfylde deres Pligter. Den Naade, han har anbefalet til Afhjælpning heraf, troer jeg ikke, der er stort ved at gjøre. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Schiern) omtalte flere Ting, som han anvendte som Anse mod Lovforslaget, saaledes nemlig, at flere Præstefamilier, da Menighederne i tidligere Tider selv valgte deres Præster, skulde have været i een Menighed i mange Aar; men det er tværtimod i mine Dine en Anbefaling for Loven; thi den ærede Rigsdagsmand kan være overbevist om, at disse Præstefamilier have ikke været i Besiddelse af den Kunst at kunne præke Folk af Kirken, og han kan være forvisset om, at naar en gammel Præst har været i Besiddelse af den nye Kunst, og Sønnen ikke er en bedre Mand, vil han ikke blive valgt. Jeg skal ikke videre omtale dette Punkt, men blot henlede Opmærksomheden paa, hvad det vil sige at have Præster, der ere voxede sammen med Menigheden; jeg kjender Følgerne af ofte at skifte Præster; i det Sogn, hvor jeg er fra, have vi havt 6 Præster siden 1845, og de have ikke engang lært at kjende den halve og meget mindre den hele Menighed. Den ærede Rigsdagsmand anførte ligeledes, at det fra en tidligere Tid var beviist, at Præsterne have givet Bønderne Gaver for at faae Embede; men derimod anførte han ikke, at det ogsaa er muligt at faae højere Personer til at modtage Gaver for at skaffe sig Embede, og at der saaledes ogsaa begaaes Misligheder paa denne Naade. Forskjellen bliver altsaa den, at enkelte Personer bedre kunne lade sig bestikke end en heel Menighed. Han anførte ogsaa, at to Præster i Slesvig havde sønket Menighedernes Valgret ophævet dersteds, men jeg hørte ogsaa af et andet æret Medlem (Høgsvro), at det var tydfle Præster; herved kommer jeg til at tænke paa Ordspøget, at „een eller to Svaler gjør ingen Sommer“, og jeg troer derfor ikke, at der kan tages stor Notits af, at to Præster i Slesvig sønkte dette Forhold ophævet. Der kan være særegne Omstændigheder tilstede, som kunne være Skyld i noget Saadant; det kan være

daarlige Subjecter, der sidde i et Embede, og som, naar Forholdet blev hævet, kunde ved høie Patroner faae et større Embede, som de ellers ikke kunde faae, naar de skulde vælges af Menigheden. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Schiern) kom til at omtale — han sagde 3 Medlemmer af Folkekirken; jeg maa antage, at han meente 3 theologiske Medlemmer af Folkekirken; det maa jeg altsaa ansee for en Feiltagelse. Han vilde dernæst have Valgloven med Hensyn til Valget af Præsterne udvidet saaledes, at Valgretten ogsaa skulde gjælde for Tjenestehyende; jeg skal i denne Henseende spørge ham, da vi i denne Samling have en anden Valglov for, om han ogsaa med Hensyn til den vil have gennemført et saa yderligt Valgprincip (Schiern: Nei!) — det vil han ikke, saa ere vi strax enige om det. — Saavidt jeg forstod den ærede Kultusminister, saa havde han væsentligt det imod Forslaget, at han var bange for, at den menneskelige Svaghed skulde gjøre sig for meget gjældende; men kunde den ærede Kultusminister paavise en Naade, hvorpaa den menneskelige Svaghed ikke kan gjøre sig gjældende, saa skal det være mig en Fornøjelse.

Jeg skal bede det ærede Thing, idet jeg stemmer for Forslagets Overgang til 2den Behandling, ikke at ansee det saaledes, at jeg skulde betragte det som brugbart; thi skulde Forslaget ikke blive omændret, inden det kommer til 3die Behandling, skal jeg stemme imod det; men jeg antager, at det ved at gaae over til 2den Behandling og ved at komme i et Udvalg mulig vil frembringe et Stof, som vil kunne bruges. Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længere, da Tiden er rykket saa langt frem og flere af de ærede foregaaende Talere have udtalt, hvad jeg videre kunde have at sige — og skal derfor slutte med disse factiske Oplysninger.

**Kraiberg:** Da jeg igaar forlangte Ordet, var det nærmest, fordi jeg følte mig kaldet til at indbegaae endeel af de haarde og uretfærdige Bestyldninger, som henvendes mod dem, der her i Salen virke for virkelig Frihed, idet man bestylder os for at ville ryste Forholdet mellem Sognepræst og Menighed, at vi ere